

இனிமையான குழந்தைகளே! “நாம் பதித பாவன தந்தைக்கு குழந்தைகள் ஆகி உள்ளோம், அவரிடமிருந்து நமக்கு எல்லையில்லாத சுகத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கிறது” - இது நம்முடைய கோடானு கோடி பாக்கியம் ஆகும் என்ற இதே போதையில் எப்பொழுதும் இருங்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எந்த ஒரு தர்மத்தின் மீதும் வெறுப்பு ஏற்பட முடியாது - ஏன்?

பதில்: ஏனெனில் நீங்கள் விதை மற்றும் விருட்சத்தை அறிந்துள்ளீர்கள். இந்த மனித சிருஷ்டி என்ற எல்லையில்லாத விருட்சத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவரது பாகம் உள்ளது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாடகத்தில் ஒரு பொழுதும் நடிகர்கள் ஒருவர் மற்றவரை வெறுக்க மாட்டார்கள். நாம் இந்த நாடகத்தில் (ஹீரோ ஹீரோயின்) கதாநாயகன், கதாநாயகியின் பாகத்தை நடித்தோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நாம் எந்த சுகத்தைப் பார்த்தோமோ அதை வேறு யாரும் பார்க்க முடியாது. நாம் முழு உலகத்தில் ஆட்சி புரிபவர்கள் ஆவோம் என்ற அளவற்ற குஷி உங்களுக்கு உள்ளது.

ஓம் சாந்தி. ஓம் சாந்தி என்று கூறிய உடனேயே குழந்தைகளுக்கு கிடைத்திருக்கும் முழு ஞானமும் புத்தியில் வந்து விட வேண்டும். தந்தையினுடைய புத்தியில் கூட என்ன ஞானம் உள்ளது? கல்ப விருட்சம் என்று கூறப்படும் இந்த மனித சிருஷ்டி என்ற மரத்தின் உற்பத்தி, பாலனை மற்றும் விநாசம் எப்படி ஆகிறது என்பது முழுமையாக புத்தியில் வந்து விட வேண்டும். அது ஜட விருட்சமாக இருப்பது போன்று. இது சைதன்யமானது (உயிருட்டம் உடையது) விதையும் சைதன்யமானவர் ஆவார். அவரது மகிமையும் பாடுகிறார்கள். அவர் சத்தியமானவர் சைதன்யமானவர் அதாவது விருட்சத்தின் முதல்-இடை-கடை பற்றிய ரகசியத்தைப் புரிய வைத்து கொண்டிருக்கிறார். யாருமே காரியங்கள் பற்றி அறியாமல் இருக்கிறார்கள். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் காரியம் பற்றி கூட அறிய வேண்டும் அல்லவா? பிரம்மாவை யாரும் நினைவு செய்வது இல்லை. அறியாமலேயே இருக்கிறார்கள். அஜ்மீரில் பிரம்மாவின் கோவில் உள்ளது. திருமூர்த்தி படத்தை அச்சடிக்கிறார்கள். அதில் பிரம்மா, விஷ்ணு மற்றும் சங்கரன் இருக்கிறார்கள். பிரம்மா தேவதாய நம என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். சம்பூர்ணம் ஆகும் பொழுதே தேவதை என்று அழைக்கப்பட முடியும். சம்பூர்ணமான பிறகு சூட்சும வதனத்திற்கு சென்று விடுகிறார். உங்களுடைய தந்தையின் பெயர் என்ன என்று பாபா கூறுகிறார். யாரிடம் கேட்கிறார்? ஆத்மாவிடம். என்னுடைய பாபா என்று ஆத்மா கூறுகிறார். யார் கூறியது என்று யாருக்கு தெரியாதோ அவர்கள் இந்த கேள்வியை கேட்க முடியாது. எல்லோருக்கும் உண்மையில் இரண்டு தந்தையர் உள்ளார்கள் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகள் புரிந்தே இருக்கிறார்கள். ஞானமோ ஒரே ஒரு தந்தை தான் கொடுக்கிறார். இது சிவபாபாவின் ரதம் ஆகும் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்திருக்க கூடும். பாபா இந்த ரதத்தின் மூலமாக நமக்கு ஞானம் கூறுகிறார். ஒன்று இது ஸ்தூல பிரம்மா தந்தையின் ரதம் ஆகும். பிறகு மற்றொன்று ஆன்மீக தந்தையின் ரதம் ஆகும். அந்த ஆன்மீக தந்தையின் மகிமையாவது - சுகக் கடல், சாந்தி கடல் .... என்பதாகும். இந்த எல்லையில்லாத தந்தையிடமிருந்து எல்லையில்லாத ஆஸ்தி கிடைக்கிறது என்பது முதலில் புத்தியில் இருக்கும். பாவன உலகிற்கு அதிபதி ஆகிறோம். பதீத பாவனரே வாருங்கள் என்று நிராகாரமானவரை அழைக்கிறார்கள். ஆத்மா தான் அழைக்கிறது. பாவன ஆத்மாவாக இருக்கும் பொழுது அழைப்பதில்லை. பதிதமாக இருக்கும் பொழுது அழைக்கிறார்கள். அந்த பதீத பாவன தந்தை இந்த உடலில் வந்துள்ளார் என்பதை இப்பொழுது ஆத்மாவாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். இதை மறக்கக் கூடாது. நாம் அவருடையவராக ஆகி உள்ளோம். இது சௌபாக்கியம் மட்டுமென்ன கோடி பாக்கியத்தின் விஷயமாகும். பிறகு அந்த தந்தையை ஏன் மறக்க வேண்டும். இச்சமயம் தந்தை வந்துள்ளார் - இது புதிய விஷயம் ஆகும். சிவ ஜெயந்தி கூட ஒவ்வொரு வருடமும் கொண்டாடப்படுகிறது. எனவே அவசியம் அவர் ஒரு முறை தான் வருகிறார். லட்சுமி நாராயணர் சத்யுகத்தில் இருந்தார்கள். இச்சமயத்தில் இல்லை. எனவே அவர்கள் மறுபிறவி எடுத்திருக்கக் கூடும். 16 கலையிலிருந்து 12-14 கலைகளில் வந்திருக்க கூடும். இது உங்களைத் தவிர யாருக்கும் தெரியாது. சத்யுகம் என்று புது உலகிற்குச் கூறப்படுகிறது. அங்கு எல்லாமே புதிது புதிதாக இருக்கும். தேவதா தர்மம் என்ற பெயர் கூட பாடப்படுகிறது. அதே தேவதைகள் பின் வாம மார்க்கத்தில் செல்லும் பொழுது அவர்களை புதியவர்கள் என்றும் கூற முடியாது பின் தேவதை என்றும் கூற முடியாது. நாம் அவருடைய வம்சத்தினர் ஆவோம் என்று

யாருமே கூற மாட்டார்கள். ஒரு வேளை தங்களை அந்த வம்சாவளியினராக கருதுவதாக இருந்தால் பின் ஏன் அவர்களை மகிமையும் தங்களை நிந்தையும் செய்கிறார்கள்? மகிமை செய்யும் பொழுது அவசியம் அவர்களை தூய்மை உடையவர்களாகவும் தங்களை தூய்மையற்றவர்களாகவும் பதீதமானவர்களாகவும் நினைக்கிறார்கள். (பாவனமான) தூய்மையான நிலையிலிருந்து தூய்மையற்றவர் களாக (பதீதமானவர்களாக) ஆகிறார்கள். மறுபிறவி எடுக்கிறார்கள். முதன் முதலில் பாவனமாக இருந்தவர்களே பின் பதிதமானவர்களாக ஆகி உள்ளார்கள். பாவன நிலையிலிருந்து இப்பொழுது பதீதமானவர்களாக ஆகி உள்ளீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் பள்ளியில் கற்கிறீர்கள். அதில் வரிசைக் கிரமமாக முதலாவது இரண்டாவது வகுப்பு என்றிருக்கிறது.

நமக்கு தந்தை படிப்பிக்கிறார் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகள் புரிந்துள்ளார்கள். அதனால் தான் வருகிறார்கள் அல்லவா? இல்லை என்றால் இங்கே வர வேண்டிய அவசியம் என்ன? இவர் ஒன்றும் குரு, மகாத்மா, மகாபுருஷர் ஆகியோராக எதுவும் இல்லை. இதுவோ சாதாரண மனித உடல் ஆகும். அதுவும் மிகவும் பழையது ஆகும். அநேக பிறவிகளின் கடைசியில் பிரவேசிக்கிறேன். வேறு ஒன்றும் இவருக்கு மகிமை இல்லை. இவருக்குள் பிரவேசம் செய்கிறேன். அதனால் தான் இவருக்கு பெயர் ஆகிறது. இல்லையென்றால் பிரஜாபிதா பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார். மனிதர்கள் அவசியம் குழம்பு கிறார்கள் அல்லவா? தந்தை உங்களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். அப்பொழுது தான் நீங்கள் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்கிறீர்கள். பிரம்மாவின் தந்தை யார்? பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் - அவர்களின் படைப்புக்கர்த்தா இந்த சிவபாபா ஆவார். புத்தி மேலே சென்று விடுகிறது. பரந்தாமத்தில் இருக்கும், பரமபிதா பரமாத்மாவினுடையது இந்த படைப்பாகும். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரனின் தொழில் (ஆக்யுபேஷன்) தனி ஆகும். ஒரு சிலர் யாராவது தங்களுக்குள் 3-4 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவரவர்களுடைய தொழில் தனித் தனியானதாக இருக்கும். பாகம் கூட அவரவர்களுடையது தனித் தனியானதாக இருக்கும். இத்தனை கோடி ஆத்மாக்கள் உள்ளார்கள் - ஒருவருடைய பாகத்தைப் போல மற்றொருவருடையது இருக்காது. இந்த அதிசயமான விஷயங்கள் புரியப்படுகிறது. எத்தனை ஏராளமான மனிதர்கள் உள்ளார்கள். இப்பொழுது சக்கரம் முடிவடைகிறது. கடைசி ஆகும் அல்லவா? எல்லோரும் திரும்பிச் செல்வார்கள். மீண்டும் சக்கரம் திரும்ப நடைபெற வேண்டி (ரிபீட்) உள்ளது. தந்தை இந்த எல்லா விஷயங்களையும் பல்வேறு விதமாகப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். புதிய விஷயங்கள் அல்ல. முந்தைய கல்பத்திலும் புரிய வைத்திருந்தேன் என்று கூறுகிறார். மிகவும் அன்பான (லவ்லி) தந்தை ஆவார். இப்பேர்ப்பட்ட தந்தையை மிகவும் அன்புடன் நினைவு செய்ய வேண்டும். நீங்களும் தந்தையின் அன்பான (லவ்லி) குழந்தைகள் ஆவீர்கள் அல்லவா? தந்தையை நினைவு செய்தபடியே வந்துள்ளீர்கள். முதலில் எல்லோரும் ஒருவரை மட்டுமே பூஜை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். வேற்றுமையின் விஷயமே இருக்கவில்லை. இப்பொழுதோ எவ்வளவு வேற்றுமைகள் உள்ளன. இவர் இராமரின் பக்தர் ஆவார், இவர் கிருஷ்ணரின் பக்தர் ஆவார். இராமரின் பக்தர் தூபம் ஏற்றினால் கிருஷ்ணரின் பக்தர் மூக்கை மூடிக் கொள்வார். இப்படிச் கூட சில விஷயங்கள் சாஸ்திரங்களில் உள்ளது. என்னுடைய பகவான் பெரியவர் என்று அவர் கூற என்னுடையவர் பெரியவர் என்று மற்றவர் கூற இரண்டு பகவான் என நினைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். எனவே தவறான காரணத்தால் எல்லோரும் சரியில்லாத காரியங்களேயே செய்கிறார்கள்.

குழந்தைகளே! பக்தி பக்தி தான், ஞானம் ஞானம் தான் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். ஞானக் கடல் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார், பிறர் எல்லோரும் பக்தியின் கடல் ஆவார்கள். ஞானத்தினால் சத்தி கிடைக்கிறது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஞானவான் ஆகியுள்ளீர்கள். தந்தை உங்களுக்கு தன்னுடைய மற்றும் முழு சக்கரத்தினுடைய அறிமுகத்தை அளித்துள்ளார். இதை வேறு யாருமே அளிக்க முடியாது. எனவே குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆவீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். பரமபிதா பரமாத்மாவோ ஒரே ஒருவர் ஆவார். மற்ற எல்லோருமே குழந்தைகளே ஆவார். யாருமே தங்களை பரமாத்மா என்று கூற முடியாது. யார் நல்ல அறிவாளி மனிதர்களோ அவர்கள் இது எவ்வளவு பெரிய நாடகம் என்பதைப் புரிந்திருப்பார்கள். அதில் எல்லா நடிகர்களும் அவினாஷி (அழியாத) பாகத்தை நடிக்கிறார்கள். அந்த சிறிய நாடகமோ அழியக் (வினாஷி) கூடியதாகும். இது அனாதி அவினாஷி ஆகும். ஒரு பொழுதும் முடியப் போவது இல்லை. இவ்வளவு சிறிய ஆத்மா - சரீரம் எடுப்பது விடுவது மற்றும் ஏற்று நடப்பதற்கான இவ்வளவு பெரிய பாகம் கிடைத்துள்ளது. இந்த விஷயங்கள் எந்த சாஸ்திரங்களிலும் இல்லை. ஒரு வேளை இவருக்கு யாராவது ஒரு குரு கூறி இருந்திருந்தார் என்றால், சீடர்கள் இருந்திருப்பார்கள் அல்லவா? ஒரே ஒரு சீடர் (பின்பற்றுபவர்)

இருந்தால் என்ன பிரயோஜனம்! பின்பற்றுவோர் என்றால் முழுமையாக பின்பற்றுவவராக இருக்க வேண்டும். இவருடைய உடை ஆகியவையோ அவ்வாறில்லை. பிறகு யார் இவரை சிஷ்யர் என்பார்கள்? இங்கேயோ தந்தை வந்து கற்பிக்கிறார். தந்தையைத் தான் பின்பற்ற வேண்டும். எப்படி திருமண ஊர்வலம் நடக்கிறது அல்லவா - சிவனினுடையதும் ஊர்வலம் என்கிறார்கள். இது நம்முடைய ஊர்வலம் ஆகும் என்று பாபா கூறுகிறார். நீங்கள் எல்லோரும் பக்தைகள் ஆவீர்கள். நான் பகவான் ஆவேன். நீங்கள் எல்லோரும் மணமகன்கள் ஆவீர்கள். பாபா உங்களை அலங்காரம் செய்து அழைத்து செல்ல வந்துள்ளார். எவ்வளவு குஷி இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் சிருஷ்டியின் முதல் இடை கடை பற்றி அறிந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் தந்தையை நினைவுச் செய்து செய்து தூய்மையாக ஆகி விடும் பொழுது தூய்மையான ராஜ்யம் கிடைக்கிறது. நான் வருவதே கடைசியில் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். என்னை அழைப்பதே 'பாவன உலகத்தின் ஸ்தாபனை மற்றும் பதீத உலகத்தின் விநாசம் செய்விக்க வாருங்கள்' என்று. எனவே மகா காலன் என்றும் கூறுகிறார்கள். மகா காலனுடைய கோவில் கூட உள்ளது. காலனினுடைய கோவிலையோ பார்க்கிறார்கள் அல்லவா? சிவனை காலன் என்றும் கூறுவார்கள் அல்லவா? வந்து பாவனமாக ஆக்குங்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். ஆத்மாக்களை அழைத்துச் செல்கிறார். எல்லையில்லாத தந்தை எத்தனை ஏராளமான ஆத்மாக்களை அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளார். காலன் - காலன் - மகா காலன் அனைத்து ஆத்மாக்களையும் தூய்மையாக மலர் போல ஆக்கி அழைத்துச் செல்கிறார். மலர் போல (தூய்மையாக) ஆகி விட்டோம் என்றால் பின் தந்தையும் மடியில் எடுத்து செல்வார். தூய்மையாக ஆகவில்லை என்றால் தண்டனைகள் வாங்க வேண்டி வரும். வித்தியாசமோ இருக்கும் அல்லவா? பாவங்கள் மீதம் இருந்து விட்டது என்றால் பிறகு தண்டனை வாங்க வேண்டி வரும். பதவியும் அவ்வாறே கிடைக்கிறது. எனவே தான் புரிய வைக்கிறார் - இனிமையான குழந்தைகளே, மிக மிக இனிமையானவர் ஆகுங்கள். கிருஷ்ணர் எல்லோருக்கும் இனிமையானவராகப் படுகிறார் அல்லவா? எவ்வளவு அன்புடன் கிருஷ்ணரை ஊஞ்சலாட்டுகிறார்கள். சாட்சாத்காரத்தில் கிருஷ்ணரை சிறியவராக பார்த்து சட்டென்று மடியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அன்பு செய்கிறார்கள். வைகுண்டத்திற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். அங்கு கிருஷ்ணரை சைதன்ய (உயிருள்ள) ரூபத்தில் பார்க்கிறார்கள். உண்மையில் வைகுண்டம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நாம் வருங்காலத்தில் இது போல ஆகப்போகிறோம். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் மீது களங்கம் விளைவிக்கிறார்கள். ஆக எல்லாமே தவறு ஆகும். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு முதலில் போதை ஏற வேண்டும். ஆரம்பத்தில் நிறைய சாட்சாத்காரம் ஆகி இருந்தது. பிறகு கடைசியிலும் நிறைய ஆகும். ஞானம் எவ்வளவு ரமணீகரமானது (சுவாரசியமானது) ஆகும். எவ்வளவு குஷி இருக்கிறது. பக்தியிலோ சிறிதும் குஷி இருப்பதில்லை. ஞானத்தில் எவ்வளவு சுகம் இருக்கிறது என்பது பக்தி செய்பவர்களுக்குத் தெரியுமா என்ன? அவர்களால் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த போதை ஏற வேண்டும். இந்த ஞானத்தை தந்தையைத் தவிர வேறு எந்த ஒரு ரிஷி முனிவர் ஆகியோரும் கொடுக்க முடியாது. லௌகீக குருவோ யாருக்குமே முக்தி ஜீவன் முக்தியின் வழியைக் கூற முடியாது. எந்த ஒரு மனிதரும் "ஹே ஆத்மாக்களே, குழந்தைகளே, நான் உங்களுக்கு புரிய வைக்கிறேன்" என்று கூறும் வகையில் குரு ஆக முடியாது என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். தந்தைக்கோ 'குழந்தைகளே, குழந்தைகளே' என்று கூறக் கூடிய அப்பியாசம் உள்ளது. இவர்கள் என்னுடைய படைப்பு என்பதை அறிந்துள்ளார். நான் அனைவரின் படைப்பு கர்த்தா ஆவேன் என்று இந்த தந்தையும் கூறுகிறார். நீங்கள் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகள் ஆவீர்கள். அவர்களுக்கு பாகம் நடக்கக் கிடைத்துள்ளது. எப்படி கிடைத்துள்ளது என்பதை அமர்ந்து புரிய வைக்கிறார். ஆத்மாவில் தான் முழு பாகமும் நிரம்பி உள்ளது. யாரெல்லாம் மனிதர்கள் வருகிறார்களோ, 84 பிறவிகளில் ஒரு பொழுதும் தோற்றங்கள் ஒன்றுப்போல் (ஃபீச்சர்ஸ்) கிடைக்க முடியாது. சிறிதாவது மாற்றம் அவசியம் இருக்கும். தத்துவங்கள் கூட சதோ, ரஜோ, தமோ ஆகிக் கொண்டே செல்கிறது. ஒவ்வொரு பிறவியின் தோற்றமும் ஒன்று போல மற்றது இருக்காது. இதுவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் ஆகும். இனிமையான குழந்தைகளே! தந்தையிடம் ஒரு பொழுதும் சந்தேகம் எடுத்து வராதீர்கள் என்று தந்தை தினமும் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். சந்தேகம் மற்றும் நிச்சயம் என்று இரண்டு வார்த்தைகள் உள்ளன அல்லவா? தந்தை என்றால் தந்தை தான். இதில் சந்தேகமோ இருக்க முடியாது. நான் தந்தையை நினைவு செய்ய முடியாது என்று குழந்தை கூற முடியாது. நீங்கள் அடிக்கடி யோகம் வருவதில்லை என்று கூறுகிறீர்கள். யோகம் என்ற வார்த்தை சரியானது அல்ல. நீங்களோ ராஜரிஷி ஆவீர்கள். ரிஷி என்ற வார்த்தை தூய்மையுடையது

ஆகும். நீங்கள் ராஜரிஷி ஆவீர்கள். எனவே அவசியம் (பவித்திரமாக) தூய்மையாக இருப்பீர்கள். சிறிய விஷயங்களில் ஃபெயில் ஆகி விடும் பொழுது இராஜ்யம் கிடைக்க முடியாது. பிரஜையில் சென்று விடுகிறார்கள். எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. வரிசைக்கிரமமான பதவிகள் தான் இருக்கும் அல்லவா? ஒருவருடைய பதவி அடுத்தவருடையது போல இருக்காது. இது எல்லையில்லாத ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட நாடகம் ஆகும். தந்தையைத் தவிர வேறு யாருமே புரிய வைக்க முடியாது. எனவே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு எவ்வளவு குஷி ஆகிறது. எப்படி தந்தையின் புத்தியில் முழு ஞானம் உள்ளதோ அதே போல உங்களுடைய புத்தியிலும் உள்ளது. விதை மற்றும் விருட்சத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மனித சிருஷ்டியின் மரமாகும். இதை ஆலமரத்துடன் ஒப்பிடுவது முற்றிலும் சரியாக உள்ளது. வேர்ப்பகுதியாக இருந்த நமது ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மம் பெரும்பாலும் மறைந்து விட்டுள்ளது என்று புத்தியும் கூறுகிறது. மற்ற எல்லா தர்மங்களின் கிளைகள் ஆகியவை நின்றிருக்கிறது. நாடகப்படி இவை எல்லாமே ஆகவே வேண்டி உள்ளது. இதில் வெறுப்பு ஏற்படுவது இல்லை. நாடகத்தில் நடிகர்களுக்கு எப்பொழுதாவது வெறுப்பு ஏற்படுமா என்ன? நீங்கள் பத்தமாக (தூய்மை அற்றவர்களாக) ஆகி விட்டுள்ளீர்கள். மீண்டும் பாவனமாக (தூய்மையாக) ஆக வேண்டும். நீங்கள் எந்த அளவு சுகம் அடைகிறீர்களோ அந்த அளவு வேறு யாரும் அடைவதில்லை. நீங்கள் ஹீரோ ஹீரோயின் (கதாநாயகன், கதாநாயகி) ஆவீர்கள். உலகின் மீது இராஜ்யத்தை ஆளும் உரிமையைப் பெறுபவர்கள் ஆவீர்கள். எனவே அளவற்ற குஷி இருக்க வேண்டும் அல்லவா? பகவான் கற்பிக்கிறார். எவ்வளவு முறைப்படி (ரெகுலர்) படிக்க வேண்டும். அந்த அளவு குஷி இருக்க வேண்டும். எல்லையில்லாத தந்தை நமக்கு கற்பிக்கிறார். இராஜ்யோகமும் தந்தை தான் கற்பிக்கிறார். எந்த ஒரு சரீரதாரியும் கற்பிக்க முடியாது. தந்தை ஆத்மாக்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். ஆத்மா தான் தாரணை செய்கிறது தந்தை ஒரே ஒரு முறை தான் பாகத்தை நடிப்பதற்காக வருகிறார். ஆத்மா தான் பாகத்தை ஏற்று நடித்து ஒரு சரீரத்தை விடுத்து மற்றொன்றை எடுக்கிறது. ஆத்மாக்களுக்குத் தந்தை கற்பிக்கிறார். தேவதைகளுக்குக் கற்பிக்க மாட்டார். அங்கோ தேவதைகள் தான் கற்பிப்பார்கள். சங்கமயுகத்தில் தந்தை தான் புருஷோத்தமராக ஆவதற்காக கற்பிக்கிறார். நீங்கள் தான் படிக்கிறீர்கள். இந்த ஒரே ஒரு சங்கமயுகத்தில் தான் நீங்கள் புருஷோத்தமர் ஆகிறீர்கள். சத்தியமாக ஆக்குபவர் சத்யுகத்தினை ஸ்தாபனை செய்பவர் ஒரே ஒரு உண்மையான பாபா ஆவார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம்.

ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. சங்கமயுகத்தில் நேரடியாக (டைரக்ட்) பகவானிடம் கல்வியைக் கற்று ஞானவான், ஆஸ்திகராக ஆக வேண்டும் மற்றும் ஆக்க வேண்டும். ஒரு பொழுதும் தந்தை மற்றும் அவரது கல்வியில் சந்தேகம் வரக் கூடாது.
2. தந்தைக்குச் சமமாக (லவ்லி) அன்பானவர் ஆக வேண்டும். பகவான் நமக்கு அலங்காரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற இந்த குஷியில் இருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு நடிகரிடமும் வெறுப்பு கொள்ளக் கூடாது. ஒவ்வொருக்கும் இந்த நாடகத்தில் மிகச் சரியான பாகமே உள்ளது.

வரதானம்: பிராமண வாழ்க்கையின் சொத்து மற்றும் தனித் தன்மையின் (பிராபர்ட்டி மற்றும் பர்சனாலிட்டி) அனுபவம் செய்யும் மற்றும் செய்விக்கும் விசேஷ ஆத்மா ஆவீர்களாக.

“பிராமணர் ஆனீர்கள் என்றாலே அஹோ பாக்கியம்!” என்று பாப்தாதா அனைத்து பிராமண குழந்தைகளுக்கும் நினைவூட்டுகிறார். ஆனால் பிராமண வாழ்க்கையின் ஆஸ்தியே (ப்ராபர்ட்டி) திருப்தி ஆகும் மற்றும் பிராமண வாழ்க்கையின் தனித்தன்மை (பர்சனாலிட்டி) மகிழ்ச்சி ஆகும். இந்த அனுபவங்கள் அடையாமல் ஒரு பொழுதும் இருந்து விடாதீர்கள். அதிகாரி ஆவீர்கள். வள்ளல் (தாதா), வரதாதா (வரமளிப்பவர்) திறந்த மனதுடன் பிராப்திகளின் பொக்கிஷங்களை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே அவற்றை அனுபவத்தில் எடுத்து வாருங்கள் மற்றும் பிறரையும் அனுபவமுடையவர்களாக ஆக்குங்கள். அப்பொழுது தான் விசேஷ ஆத்மா என்பார்கள்.

கலோகன்: (லாஸ்ட்) கடைசி நேரத்தைப் பற்றி யோசிப்பதற்குப் பதிலாக (லாஸ்ட்) கடைசி நிலையைப் (ஸ்திதி) பற்றி யோசியுங்கள்